

KOHTUOTSUS

EESTI VABARIIGI NIMEL

Kohus Tartu Ringkonnakohus

Kohtukoosseis Üllar Roostoja, Andra Pärsimägi, Egon Konsand

Otsuse tegemise aeg ja koht 23. oktoober 2008 Tartu

Tsiviilasja number 2-07-15497

Tsiviilasi M.M. hagi Advokaadibüroo Bachmann & Partnerid ja

advokaat Ain Laansalu vastu 277 159 krooni nõudes

Vaidlustatud kohtulahend Tartu Maakohtu 15.02.2008 otsus

Kaebuse esitaja ja kaebuse liik M.M. apellatsioonkaebus

Kohtuistungi toimumise aeg Kirjalik menetlus

esindajad Vastustaja (kostja) - Advokaadibüroo Bachmann & Partnerid

(regitrikood 10252010);

Vastustaja (kostja) advokaat Ain Laansalu

RESOLUTSIOON Jätta apellatsioonkaebus rahuldamata ning Tartu

Maakohtu 15. veebruari 2008. a otsuse resolutsioon

muutmata.

Muuta maakohtu otsuse põhjendusi hagi rahuldamata

jätmisel vastavalt käesolevale kohtuotsusele.

Menetluskulude jaotus M.M. l tasuda vastavuses 13.08.2007 kohtumäärusega

riigilõiv 14 250 (neliteist tuhat kakssada viiskümmend) krooni riigituludesse. M.M. kantud muud menetluskulud maakohtus jätta tema enda kanda.

TsMS § 162 lg 4 alusel hüvitada M.M. l kostjate menetluskulud maakohtus 50 % suuruses.

Menetluskulud apellatsiooniastme kohtus jätta tervikuna M.M. kanda.

Edasikaebamise kord

Otsuse peale võib esitada kassatsioonkaebuse Riigikohtule 30 päeva jooksul otsuse kassaatorile kättetoimetamisest alates. Kui kassatsioonkaebuses ei taotleta selle lahendamist istungil, võidakse kaebus lahendada kirjalikus menetluses.

Hagimenetluses Riigikohtus võib menetlusosaline menetlustoiminguid teha ning avaldusi ja taotlusi esitada üksnes vandeadvokaadi vahendusel.

MENETLUSOSALISTE NÕUDED, VASTUVÄITED JA PÕHJENDUSED

M.M. esitas Tartu Maakohtule hagi Advokaadibüroo Bachmann & Partnerid ja advokaat Ain Laansalu vastu 277 159 krooni nõudes.

Hagiavalduse kohaselt sõlmis hageja 1997. a KredEX-i õiguseelnejaga laenulepingu, mille tagamiseks seati hagejale kuuluvale Uuetoatalu kinnistule (katastritunnus 949:001:017; põllumajandusmaa) hüpoteek summas 500 000 krooni. Hageja ja KredEX-i vahel tekkisid laenulepingust tulenevad erimeelsused ning KredEX pöördus kohtutäituri Reet Rosenthali poole. Kohtutäitur arestis kinnistu ning asus seda enampakkumise teel müüma. Samaaegselt püüdis hageja iseseisvalt otsida kinnistule ostjat ning see õnnestuski, kuid kahjuks müüdi kinnistu viimasel enampakkumisel alghinnaga. Hageja leidis, et Uuetoatalu kinnistu müük toimus tema ja kohtutäituri vahelist kokkulepet rikkudes ning hageja pöördus kohtusse kahjunõudega kohtutäituri vastu. Hagejale osutas asjas õigusteenust advokaat Ain Laansaluga Advokaadibüroo Bachmann & Partnerid Tartu osakonnast.

A. Laansalu esitas vastavuses hageja tahtega kaebuse kohtutäituri Reet Rosenthali vastu enampakkumise kehtetuks tunnistamiseks 19.09.2002. Tsiviilasi võeti kohtu menetlusse 24.09.2002 ja registreeriti kantseleis numbri 2-1685/02 all. Advokaat A. Laansalu esitas hagejale ootamatult hagist loobumise avalduse. 01.11.2002 määrusega võttis kohus loobumise vastu ja lõpetas asjas menetluse.

Hageja leidis, et enampakkumise tühistamisel oleks välja kuulutatud uus enampakkumine ning see oleks andnud hagejale aega kinnistu müügi organiseerimiseks. Advokaat A. Laansalu ei küsinud hageja nõusolekut hagist loobumiseks. Hageja nõude suuruseks on summa, millises ulatuses jäi hagejal pärast kinnistu müüki üles kohustus KredEX-i ees.

Advokaadibüroo Bachmann & Partnerid esindaja vaidles hagiavaldusele vastu ning taotles nõude suhtes aegumise kohaldamist. Nõue on aegunud tulenevalt tsiviilseadustiku üldosa seaduse (TsüS) §-st 142 lg 1, mis sätestab, et nõue aegub seaduses sätestatud aegumistähtaja jooksul. Pärast nõude aegumist võib kohustatud isik keelduda nõude täitmisest. TsÜs § 146 lg 1 kohaselt on nõude aegumise tähtaeg kolm aastat. Hagist loobumise vastuvõtmise ja menetluse lõpetamise määrus on tehtud 01.11.2002. KredEx-i 07.04.2004 kirjast nr 902

nähtub, et nemad on pöördunud juba enne kirja koostamist kolme kuu jooksul korduvalt hageja poole suuliste ettepanekutega, leida lahendus 28.04.1997 laenulepingu nr 97-011 alusel tekkinud võlgnevuse kustutamiseks. Seega pidi hageja teadlik olema hagiavalduses toodus asjaoludest rohkem kui kolm aastat enne hagiavalduse dateerimist. Hagiavaldus on allkirjastatud 23.04.2007, seega on hageja nõue aegunud.

Kinnisturaamatuseaduse (KRS) § 50 kohaselt saadetakse kinnistamisotsuse ärakiri pärast kande tegemist kohe avalduse esitanud isikule, kinnistu omanikule, kõigile kinnisturegistrist nähtuvatele isikutele, kelle kasuks kanne tehti või kelle kinnisturegistrisse kantud õigust kanne kahjustab, samuti teistele seaduses sätestatud isikutele ja ametiasutustele. Uuetoatalu kinnistu (registriosa nr 14104) kinnistustoimikus olevate kinnistamisotsuste pöördele tehtud märgete kohaselt on hagejale 12.12.2002 saadetud 26.11.2002 kinnistamisotsus hageja kasuks seatud keelumärke kustutamise kohta ja omanikukande muutmise kohta. Seega sai hageja teda, et temale kuulunud Uuetoa talu kinnistu käsutamise keelumärge on kustutatud ning kinnistu omandiõigus on üle läinud AS-le Gefi 2002. a detsembris, mistõttu möödus hagi aegumistähtaega 2005. a detsembris. Hageja viide aegumise peatumisele seoses pooltevaheliste läbirääkimistega on ebaõige. Advokaadibüroo Bachmann & Partnerid ei ole läbirääkimiste huvi hagejale väljendanud ning ei ole hageja nõuet kunagi tunnistanud.

Kostja A. Laansalu vaidles samuti hagiavaldusele vastu ning leidis, et hageja nõudele tuleks kohaldada aegumist. M.M. ga olid kõik 2002. a aset leidnud toimingud kooskõlastatud. Tallinnas Liivalaia tänava büroos oli M.M. ga kohtumine 2002. a oktoobris, kus toimus nõustumine hagist loobumiseks ning sellega oli kliendileping täidetud. 30.10.2002 kell 11.10 küsis A. Laansalu M.M. lt hagist loobumise veelkord üle. M.M. oli hagist loobumisega nõus. Sellega olid 01.11.2002 tema kui advokaadi kohustused täidetud vastavuses kliendi soovidega.

MAAKOHTU LAHEND

Tartu Maakohus jättis 15. veebruari 2008 otsusega M.M. hagi rahuldamata nõude aegumise tõttu.

Otsuse põhjenduste kohaselt on tulenevalt TsÜS §-st 142 lg 1 isikul õigus nõuda teiselt isikult teo tegemist või sellest hoidumist seaduses sätestatud aegumistähtaja jooksul. Pärast nõude aegumist võib kohustatud isik keelduda kohustuse täitmisest. TsÜS § 143 kohaselt võtab kohus nõude aegumist arvesse kohustatud isiku taotlusel. TsÜS § 144 kohaselt aegub koos põhikohustusega ka kõrvalkohustus. TsÜS § 146 kohaselt on tehingust tuleneva nõude aegumistähtaeg kolm aastat. TsÜS § 147 lg 1 kohaselt algab aegumistähtaeg nõude sissenõutavaks muutumisega. TsÜS § 150 kohaselt on kahju õigusvastasest tekitamisest tuleneva nõude aegumistähtaeg samuti kolm aastat. Aegumine algab päevast, mil isik sai teada või pidi teada saama oma õiguse rikkumisest.

A. Laansalu selgitustest nähtub, et hageja sai teada hagist loobumisest 30.10.2002 kell 11.10 ning A. Laansalu on seda temalt veel üle küsinud. Kinnisturaamatu väljavõte tõendab, et kinnistu Uuetoatalu, registrinumber 141, katastritunnus 94901:007:0170 omanikuks on saanud 10.12.2002 kinnistamisotsuse alusel AS Gefi. Asja materjalidest nähtub, et 26.11.2002 kinnistamisotsus on saadetud 12.12.2002 M.M. le. Kinnisturaamatu andmed on avalikud. Asjaõigusseaduse (AÕS) § 55 lg 1 sätestab kinnistusraamatu avalikkuse põhimõtte ning igaühe õiguse tutvuda kinnistusraamatu andmetega ja saada sellest väljavõtteid seaduses sätestatud korras. Sama paragrahvi lg 2 sätestab, et keegi ei või end vabandada kinnistusraamatu andmete mitteteadmisega.

Seega pidi M.M. teadma 2002. a detsembris, et temale kuulunud Uuetoatalu kinnistu käsutamise keelumärge on kustutatud ning selle kinnistu omandiõigus on üle läinud AS-le

Gefi. Hageja sai siis teada ka tema võimalikust kahjust. Seega möödus hagi aegumistähtaega kolm aastat 2005. a detsembris. Hageja on hagi esitanud kostjate vastu aga alles 23.04.2007. Hageja poolt viidatud läbirääkimiste toimumist kostjaga, ega kostja poolt selle käigus nõude tunnustamist ei ole toimunud ning seega ei ole alust lugeda aegumistähtaega pikenenuks ega kohaldada TsÜS § 158 sätteid.

ASJAOSALISTE TAOTLUSED JA PÕHJENDUSED APELLATSIOONIKOHTUS

M.M. esitas apellatsioonkaebuse, milles palub tühistada Tartu Maakohtu 15. veebruari 2008 otsuse ning teha uue otsuse, millega jätta aegumine kohaldamata ning saata asi sisuliseks arutamiseks Tartu Maakohtule.

Apellatsioonkaebuse kohaselt algab nõude aegumistähtaeg päevast, kui isik sai teada või pidi teada saama oma õiguse rikkumisest. Maakohus on valesti tuvastanud hagist loobumisest teadasaamise aja hageja poolt ning ebaõigesti toetunud A. Laansalu seletusele ja kinnistustoimiku väljavõtetele. TsMS § 229 lg 2 kohaselt ei saa A. Laansalu seletus olla tõendiks. A. Laansalu ei teatanud hagejale hagist loobumisest. TsÜS § 146 lg 4 kohaselt on aegumistähtajaks kümme aastat, sest A. Laansalu rikkus oma kohustusi tahtlikult. Kinnistusraamatu väljavõtet hagejale ei saadetud. Kinnistusraamatusse tehti kanne kui tagaselja oldi juba hagist loobutud, kuid hagejale sellest ei teatatud. Sama asjaga seoses saatis kohtutäitur hagejale kutseid Ülenurme valla aadressil, kus hageja tegelikult ei elanud. Kinnistusametil olid samuti ebaõiged andmed hageja elukoha aadressi kohta. Hageja sai oma õiguste rikkumisest teada 23.04.2004 ja seega ei ole hagi aegunud.

Advokaadibüroo Bachmann & Partnerid vaidleb apellatsioonkaebusele vastu.

Vastuväidete kohaselt on hageja nõue aegunud. Hageja sai juba 2002 aasta detsembris teada, et temale kuulunud Uuetoa talu kinnistu käsutamise keelumärge on kustutatud ning selle kinnistu omandiõigus on üle läinud AS-le Gefi. Seega möödus TsÜS §-s 146 sätestatud kolme aastane aegumistähtaeg juba 2005 aasta detsembris. Hageja esitas hagi kostjate vastu alles 23.04.2007.

Ebaõige on hageja väide selle kohta, et talle kinnistamisotsuseid ei saadetud. Vastavalt 2002 aastal kehtinud kinnistusraamatuseaduse (KRS) §-le 50 antakse või saadetakse kinnistamisotsuse ärakiri pärast kande tegemist kohe avalduse esitanud isikutele, kinnistu omanikule, kõigile kinnistusregistrist nähtuvatele isikutele, kelle kasuks kanne tehti või kelle kinnistusregistrisse kantud õigust kanne kahjustab ja teistele seaduses sätestatud isikutele ning ametiasutustele. Kinnistamisotsuse ärakirjale märgitakse kinnistusregistrisse vastava kande tegemise kuupäev. Uuetoatalu kinnistu kinnistustoimikus olevate kinnistamisotsuste pöördele tehtud märgete kohaselt on hagejale 12.12.2002 saadetud 26.11.2002 kinnistamisotsus hageja kasuks seatud käsutamise keelumärke kustutamise kohta ning 10.12.2002 kinnistamisotsus omanikukande muutmise kohta. Seega sai hageja teada, et temale kuulunud Uuetoatalu kinnistu käsutamise keelumärge on kustutatud ning kinnistu omandiõigus on üle läinud AS-le Gefi, juba 2002 aasta detsembris. Kuna kinnistusraamatu kandeid oli võimalik teha üksnes hageja poolt hagist loobumise korral, pidi hageja samal ajal saama teada ka sellest, et A. Laansalu on hagist loobunud ning hagejale sellega kahju tekitanud. Seega pidi hageja saama kahjust ja kahju hüvitama kohustatud isikust teada juba 2002 aasta detsembris, mistõttu möödus hagi aegumistähtaeg 2005 aasta detsembris. Kuna hageja esitas hagi kohtule 23.04.2007, on hageja nõue aegunud.

Isegi, kui hageja ei saanud 2002. a detsembris enda kinnistu võõrandamisest teada, on ebaõige hageja väide, et ta sai oma õiguste rikkumisest teada 23.04.2004. Hagiavaldusele lisatud Krediidi ja Ekspordi Garanteerimise Sihtasutuse KredEx 07.04.2004 kirjast nr 902 nähtub, et hagejale teatatakse sellest, et Uuetoa talu kinnistu õnnestus müüa hinnaga 70 000 krooniga

ning et Krediidi ja Ekspordi Garanteerimise Sihtasutus KredEx on enne kirja väljastamist viimase kolme kuu jooksul korduvalt pöördunud hageja poole suuliste ettepanekutega, leida lahendus laenulepingu alusel tekkinud võlgnevuse kustutamiseks. Seega pidi hageja hiljemalt Krediidi ja Ekspordi Garanteerimise Sihtasutuse KredEx poolsetest pöördumisest aru saama, et kohtuvaidlus on lõppenud ja tema kinnistu võõrandatud. Kuna hageja esitas hagi kohtule 23.04.2007, on hageja nõue aegunud.

Ka ei ole käesoleval juhul alust TsÜS § 167 lg 1 kohaldamiseks, kuna poolte vahel ei ole hagejale kahju hüvitamise küsimuses läbirääkimisi toimunud. Läbirääkimiste pidamisega on tegemist siis, kui esineb mõlemapoolne huvi ja soov jõuda vastastikuste järeleandmiste teel õiguslikult vaieldava või ebaselge õigussuhte vaieldamatuks muutmisele. Seejuures peab kumbki osapool seda huvi ja soovi ka väljendama. Advokaadibüroo Bachmann & Partnerid OÜ ei ole sellist huvi ega soovi kunagi väljendanud, vaid on olnud seisukohal, et ta hageja nõuet ei tunnista.

RINGKONNAKOHTU OTSUSTUS JA PÕHJENDUSED

Ringkonnakohus leiab, et apellatsioonkaebus ei ole põhjendatud ja see tuleb rahuldamata jätta. Maakohtu vaidlustatud otsus on oma lõppjärelduselt õige, kuid ringkonnakohus peab vajalikuks muuta maakohtu põhjendusi hagi aegumise algusaja tuvastamise osas. Muus osas tuleb maakohtu otsus muutmata jätta.

Hageja nõuab käesolevas asjas kostjalt kahju hüvitamist. Hageja väidete kohaselt on kostjad talle kahju tekitanud käsunduslepingust tulenevate käsunditäitja kohustuste rikkumisega.

TsÜS § 146 lg 1 sätestab, et tehingust tuleneva nõude aegumistähtaeg on kolm aastat, ning TsÜS § 147 lg 1 kohaselt algab aegumistähtaeg nõude sissenõutavaks muutumisega, kui seaduses ei ole sätestatud teisiti. Vastavalt sama paragrahvi lõikele 2 muutub nõue sissenõutavaks alates ajahetkest, mil õigustatud isikul on õigus nõuda nõudele vastava kohustuse täitmist.

TsÜS § 152 lg 1 sätestab, et kui samasisulise nõude võib esitada nii seadusest kui tehingust tuleneval alusel, kohaldatakse nõude aegumisele käesoleva peatüki 2. jaos sätestatut. Viimatinimetatud sättest tuleneb seega, et käesoleval juhul kuuluvad aegumise lahendamisel kohaldamisele tehingust tuleneva nõude aegumist reguleerivad TsÜS §-d 146 ja 147 lg 1 ja 2, mitte kahju õigusvastasest tekitamisest tuleneva nõude aegumist käsitlev TsMS § 150. Ringkonnakohus leiab, et lepingurikkumisest tulenev kahjuhüvitusnõue muutub TsÜS § 147 lg 1 ja 2 mõttes sissenõutavaks alates sellest ajahetkest, kui kahjustatud lepingupool sai teada või pidi teada saama teise lepingupoole lepingurikkumisest ja sellega võimaliku kahju põhjustamisest.

Ringkonnakohus ei nõustu maakohtu seisukohaga, et käesoleval juhul pidi hageja teada saama ja sai teada kostja lepingurikkumisest ja sellega talle tekitatud võimalikust kahjust juba 2002. a detsembris. Maakohtul ei olnud alust tugineda kostja A. Laansalu kohtuistungil antud seletusele hagist loobumise kavatsuse hagejaga kooskõlastamise ja hageja menetluse lõpetamisest teavitamise aja kohta, kuivõrd TsMS §-dest 229 lg 2 ja 231 lg 2 tulenevalt ei ole poole seletus faktiliste asjaolude osas, mida teine pool omaks ei võta, tsiviilasjas tõendiks. Vastustaja ei andnud oma seletusi vande all, millisel juhul saanuks maakohus käsitada tema seletusi tõendina TsMS § 229 lg 2 kohaselt. Maakohus on samuti hagejapoolse kahju tekkimisest teadasaamise aja tuvastamisel ebaõigesti toetunud kohtutoimiku lehekülgedel 98-100 olevatele kinnistustoimiku väljavõtetele. Asjaolu, et kinnistusosakond on 12.12.2002 teinud kinnistustoimikusse märked 26.11.2002 ja 10.12.2002 tehtud kinnistamisotsuste hagejale posti teel väljastamise kohta, ei tõenda iseenesest, et hageja need otsused faktiliselt

ka kätte sai. Hageja on eitanud nimetatud kinnistamisotsuste kättesaamist ning puuduvad tõendid, mis usaldusväärselt kinnitaksid hageja poolt nende otsuste kättesaamist.

Maakohus on aegumistähtaja alguse tuvastamisel ka viidanud ebaõigesti AÕS § 55 lg 1 ja 2 tulenevale kinnistusraamatu avalikkuse põhimõttele. AÕS § 55 lg 2, mis sätestab, et keegi ei või end vabandada kinnistusraamatu andmete mitteteadmisega, kohaldub üldjuhul nende isikute suhtes, kes soovivad tugineda oma mitteteadmisele kinnistusraamatu andmetest kinnisasjaga seotud tehingu vaidlustamisel või kinnisasjaga seotud asjaõiguste rikkumise korral. AÕS § 55 lg 2 toodud põhimõtet ei saa kohaldada hagi aegumist puudutavas õigusvaidluses, kus on vajalik tuvastada kinnisasja endise omaniku poolt tema omandi võõrandamist käsitlevate kinnistusraamatu kannetest teadasaamise aeg.

Ringkonnakohus leiab, et kuigi maakohus on tuvastanud ebaõigesti M.M. hagi aegumistähtaja alguse, ei ole see siiski viinud maakohut asja ebaõigele lahendamisele, kuna maakohtu järeldus hagi aegumises on lõppjärelduses õige. Asja materjalidest (tl 10) nähtub, et Krediidi ja Ekspordi Garanteerimise Sihtasutuse KredEx on oma 07.04.2004 kirjas nr 902 hagejale teatanud, et Uuetoa talu kinnistu õnnestus müüa hinnaga 70 000 krooni ning et kirja saatja kui hageja võlausaldaja on enne selle kirja väljastamist viimase kolme kuu jooksul korduvalt pöördunud hageja poole suuliste ettepanekutega leida lahendus laenulepingu alusel tekkinud võlgnevuse kustutamiseks. Ringkonnakohus nõustub vastustajaga, et nimetatud kirjas märgitust tulenevalt pidi hageja juba jaanuaris 2004. a olema teadlik sellest, et menetlus tema hagis kinnistu enampakkumisel võõrandamise vaidlustamiseks on lõppenud ning et tema kinnistu on võõrandatud. Seega on alust tuvastada, et hageja pidi teada saama kostja poolsest käsunduslepingu rikkumisest ja sellega tekitatud võimalikust kahjust hiljemalt 01.02.2004, kuid hagi esitas ta kohtule alles 23.04.2007, mis on ligikaudu kolm kuud hiljem TsÜS § 146 lg 1 sätestatud tähtajast.

Maakohus on oma otsuses õigesti leidnud, et käesoleval juhul puuduvad TsÜS § 158 lg 1 ja 167 lg 1 sätestatud hagi aegumise peatumise alused, kuna tõendatud ei ole läbirääkimiste toimumine poolte vahel kahju hüvitamiseks ega ole kostjad ka tunnistanud neil kahjuhüvituskohustuse olemasolu hageja ees. Vastustajad on menetluses väitnud, et poolte vahel on toimunud vaid üks kokkusaamine, kus arutati hageja võimalikku nõuet kostjate vastu kahju hüvitamiseks, ning see lõppes tulemusteta, kuna kostjad hageja nõuet ei tunnistanud. Hageja ei ole tõendanud, et poolte vahel peeti läbirääkimisi ja need kestsid sedavõrd pikka aega, et lugeda hagi aegumine TsÜS § 158 lg 1 järgi peatunuks.

Põhjendatud ei ole ka apellandi see väide, et maakohus on jätnud ebaõigesti kohaldamata TsÜS § 146 lg 4 tuleneva 10-aastase aegumistähtaja. TsÜS § 146 lg 4 järgi kohaldatakse 10-aastast aegumistähtaega siis, kui kohustatud isik on rikkunud oma kohustusi tahtlikult. Vastavalt VÕS §-le 104 lg 5 on tahtlus õigusvastase tagajärje soovimine võlasuhte tekkimisel, täitmisel või lõpetamisel. Viimatinimetatud sättest järeldub, et kohustuse mistahes rikkumine ei ole kvalifitseeritav võlgniku tahtlusena jätta oma kohustused täitmata, vaid peab olema tõendatud, et kostja soovis hagejale õigusvastase tagajärje – s.o käesoleval juhul lepingurikkumisega kahju - saabumist. Ringkonnakohus leiab, et kui ka eeldada, et hagejal on nõudeõigus kostjate vastu kahju hüvitamiseks, puuduvad käesolevas asjas tõendid selle kohta, et väidetav kostjatepoolne lepingurikkumine oli tahtlik ning et sellega sooviti hagejale tekitada kahju. Seega ei ole käesolevas asjas alust kohaldada TsÜS § 146 lg 4 sätestatud pikemat aegumistähtaega.

Ringkonnakohus leiab, et kuigi käesoleva otsusega muudetakse osaliselt maakohtu otsuse põhjendusi, ei ole alust muuta maakohtu poolt määratud kohtukulude jaotust, millega jäeti

hageja menetluskulud tema enda kanda ning pandi talle TsMS § 162 lg 4 tulenevalt kohustus hüvitada kostjate menetluskulud 50 % ulatuses ning tasuda riigituludesse riigilõiv.

Arvestades, et hageja apellatsioonkaebust ei rahuldata, siis tuleb poolte menetluskulud apellatsiooniastme kohtus jätta TsMS § 162 lg 1 alusel tervikuna hageja kanda. Apellant oli ringkonnakohtu 14.05.2008 määrusega vabastatud apellatsioonkaebuse esitamisel riigilõivu tasumisest 12 750 krooni ulatuses.

Üllar Roostoja

Andra Pärsimägi

Egon Konsand